

Četvrtak, 3. jul 2003.
Svedok Vlado Vuković
Svedok C-1230
Svedok C-1126
Otvorena sednica
Optuženi je pristupio Sudu
Početak 9.02 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda.
Izvolite, sedite.

SUDIJA MEJ: Da. Neka svedok da svečanu izjavu. Molim vas da ustanete.

SVEDOK Vuković: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cjelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Izvolite, sedite. Izvolite.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC VAJTING

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Časni Sude, Aleks Vajting (Alex Whiting) u ime Tužilaštva. Gospodine, molim vas recite nam svoje ime i prezime.

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Vlado Vuković.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Gospodine Vukoviću, da li ste 18. juna ove godine imali priliku da pregledate svoju izjavu u prisustvu jednog službenika Međunarodnog suda, kako biste potvrdili njenu tačnost i potpisali je?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC VAJTING: Časni Sude, nudim u dokazni materijal izjavu ovog svedoka prema Pravilu 92bis.

SUDIJA MEJ: Da.

sekretar: Ovo će biti dokazni predmet Tužilaštva 479.

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

TUŽILAC VAJTING: Časni Sude, sada ću da pročitam rezime izjave. Hteo bih da Sudu, pre svega, skrenem pažnju na stranu 19 atlasa, naročito na donji deo, jer su sela o kojima će svedok da govori na tom delu strane, kvadrant D-E 2 i 3. Ovaj svedok je Hrvat koji je u vreme ovih događaja imao 29 godina. On je stupio u policiju decembra 1990. godine i prvo je bio raspoređen u Ogulin, a prekomandovan je u Saborsko 1. aprila 1991. godine. U aprilu 1991. godine u susjednom srpskom seli Plaški su organizovane demonstracija gde su ljudi tražili da se formira etnički čista srpska policija. U junu 1991. godine srpski policajci s promenili svoje oznake na uniformama i uzeli su oznake "Milicije Krajine". U istom tom periodu Martićeva policija se pojavila u tom kraju. Civili su mogli da putuju samo autobusima koji su obično bili zaustavljani i pretraživani od strane Martićeve policije. Policija u Saborskom nije smela da putuje van sela u to vreme vreme. 5. avgusta 1991. godine počelo je granatiranje Saborskog iz pravca Ličke Jesenice, jednog srpskog područja. Te večeri, neki policajci iz Duge Rese koji su došli pre napada da pomognu lokalnoj policiji, napustili su Saborsko sa jednim brojem starijih žena i dece. Od tog dana srpske snage su granatirale Saborsko skoro svakog dana. Ponekad su koristili kasetne bombe i uništili mnogo kuća. Svedok i još dvojica policajca su zarobljeni 29. septembra 1991. godine od strane Martićeve policije. Prvo su odvedeni u zatvor u Plaškom gde je ovaj svedok držan 12 dana gde ga je tukla Martićeva policija. Onda je bio premešten u zatvor u Korenicu gde je takođe prebijan. Izbili su mu sve zube i bio je stavljen u samicu. Posle, otprilike, 12 dana njega i druge zatvorenike je odvela JNA na aerodrom Željava u blizini Bihaća, gde je bio skoro pet dana. Tamo ga je tukla vojna policija JNA. Rečeno mu je da su ljudi koji ga tuku bivše pripadnici policije iz Zagreba, Srbi. Nakon toga je svedok odveden u logor na Manjači, blizu Banja Luke i razmenjen zajedno sa 200 drugih zarobljenika za srpske oficire JNA i vojnike, 9. novembra 1991. godine. 7. avgusta 1995. godine, odmah nakon operacije "Oluja", vratio se u Saborsko. Nije mogao da prepozna to selo pošto je sve bilo zapušteno i uništeno. U avgustu je svedok prisustvovao dvema ekshumacijama u Saborskom. U kućama je pronađeno 10 skeleta starijih ljudi. Oni su ili ubijeni ili spaljeni, zajedno sa svojim kućama. Ukupno je nađeno 29-30 tela, a nekoliko seljana se još uvek vode kao nestali. Gospodine, imam još nekoliko pitanja za vas u vezi dokumenata pod tabulatorom 2 dokaznog predmeta 479. Molim da se to pokaže svedoku.

SUDIJA KVON: To je prilog optužnici, je l' tako?

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Da, tačno je. Molim vas da pogledate dokument, gospodine, koji je pred vama. Da li prepoznajete ta imena?
SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Da, 90 posto da.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Da li su to bivši stanovnici Saborskog?
SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Po vašem saznanju, da li su ljudi na tom spisku bili borci ili civili?
SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Svi su bili civili osim Špehara Mate. On je bio hrvatski policajac, po ovom spisku.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: U vašoj izjavi ste pomenuli jednu ekshumaciju, kada je pronađeno telo policajca u jednom od grobova. Da li je to telo ovog policajca?
SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Da, to je masovna grobnica Popov Šanac. To je to.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Moje poslednje pitanje je sledeće: znate li nešto o starosnoj dobi ljudi na ovom spisku, uopšteno govoreći?
SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: To su, po prilici ljudi, od 60-70 godina, žene i ljudi. I imamo jednoga starijega. To znam da je Gotovina Mate, on je tisuću osamsto ... I neke godine, 1895. godine, ovde piše. On je bio jedan od najstarijih.

TUŽILAC VAJTING: Hvala. Časni Sude. Nemam više pitanja.

SUDIJA MEJ: Da, gospodine Miloševiću?

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Vukoviću, vi ste naveli kao svoju prethodnu profesiju da ste policajac, je li tako?
SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U paragrafu 2 svoje izjave stoji da ste od trenutka kad ste odslužili vojni rok u JNA, pa do 1989. godine radili na gradnji montažnih kuća širom Jugoslavije, je l' tako?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li tačno da ste od novembra 1989. do 15. decembra 1990. godine bili nezaposleni?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi da li ste završili kurs za policajce ili ste bez bilo kakvog školovanja počeli da radite u MUP-u Republike Hrvatske?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Završio sam kurs za policajca kad sam se upisao, kad sam prošao lječnički pregled.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad je to bilo?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: 1990. godine. Kad sam se upisao, kasnije sam išao na kurs. Edukacija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a u paragrafu 2 svoje izjave naveli ste da ste vi i još četvorica vaših kolega na Plitvičkim jezerima dali otkaz jer su Srbi činili većinu. Je l' to tačno?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je, takođe, tačno da ste u istom paragrafu rekli: "Srbi su tamo činili većinu, pa iako se nije dogodilo ništa konkretno, nego smo se osećali neprijatno i odlučili smo potražiti drugi posao"?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, tamo gdje se čovjek osjeća da nije poželjan, gdje se pjevaju srpske pjesme, gdje se u šali i van šale zeza, čemu da budeš u tom društvu u kome nisi poželjan. Bolje se maknuti nego imat dodatnih problema. Nisam ja to napustio sam, napustilo je nas više. I tako se kasnije desilo da su ljudi masovno napustili Plitvice, Hrvati, koji su gore bili zaposleni. A koji nisu napustili, na žalost, desilo im se ono što im se desilo 1991. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi ste napustili jer vam je jednostavno smetalo prisustvo Srba. Sami kažete ništa se konkretno nije događalo?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne. Jer zašto, ako imam izlaz drugi. Ja sam jedno vrijeme radio u "Šumariji", za zaštitu šuma, privremeno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi u paragrafu 3 kažete da ste osetili da se situacija menja, premda se u Saborskom nije ništa posebno događalo.

SUDIJA MEJ: Da li svedok ima kopiju svoje izjave? Ima, nastavite. Molim vas, ponovite pitanje, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U paragrafu 3 vi izjavljujete da ste osetili da se situacija menja, premda se u Saborskom ništa nije posebno događalo, odnosno, vi baš doslovno kažete, evo imam pred sobom vašu izjavu: "No osjećali smo da se situacija mjenja, premda se u Saborskom nije ništa posebno događalo. Još smo se mogli nesmetano kretati i putovati, a Srbi su još uvijek svraćali u naše selo".

SUDIJA MEJ: Šta je pitanje?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa pitanje je u čemu se situacija menjala ako se ništa nije događalo u Saborskom?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, ja sam mislio na 1990. godinu. 1990. godine još se je moglo putovati.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Vukoviću. A da li je tačno da je 1990. godine od 800 stanovnika Saborskog bilo samo 15 Srba?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Je, tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa zato sam vas zamolio da mi objasnite kako ste vi to osetili da se situacija menja u Saborskom u kojem su Srbi predstavljali samo nešto više od 1 posto stanovništva ili tačnije ako je 15 Srba od 800 stanovnika, to je 1,8 posto?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, vaše mi je pitanje nejasno.

SUDIJA MEJ: On vam postavlja sledeće pitanje: govori se o situaciju u selu 1990. godine, kažete: "Osetili smo da se situacija menja mada se u Saborskom ništa posebno nije događalo". On pita na koji ste način osetili da se stvari menjaju?

SVEDOK VUKOVIĆ: Stvari su se mjenjale u drugim djelovima Hrvatske, ali tada se, momentalno, u Saborskom ništa nije dogodilo. Ja ne znam drugo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I već u sledećem paragrafu, to je broj 4, vi navodite kako sa Srbima u Saborskom nije bilo nikakvih problema. To doslovno kažete u paragrafu 4. Je li tako?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, tri-četiri kuće koje su bile u Saborskome, oni su s nama bili do samog pada Saborskoga. I mi, oni s nama, niti mi s njima nismo imali nikakvih problema, jer mi smo za vrijeme rata bili zajedno i to su mi susjedi, poznanici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Za vreme rata ste bili zajedno?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Da, sve do pada Saborskog, 12. 11. oni su živili u Saborskome, živili su zajedno sa svim stanovnicima Saborskog.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zato mi nije jasno kako objašnjavate napuštanje posla zbog toga što se, eto, situacija menjala, situacija koja se u Saborskom menja, a pri tome u mestu živi samo 15 Srba koji vam nisu pravili nikakve probleme.

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Pa, gospodine Miloševiću, vi nešto sada mješate. Saborsko i Plitvice, pa to su dva različita pojma. Saborsko je jedno mjesto, Plitvice su do njih drugo mjesto. O čemu mi pričamo?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi kad ste o Plitvicama govorili, rekli ste da se nije događalo ništa konkretno, prama tome nisu li bile u pitanju neke vaše predrasude i negativan odnos prema Srbima ili nešto drugo, jer na Plitvicama, kažete, ništa konkretno, a u Saborskom živite zajedno i opet nemate nikakve probleme.

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, ne bi' odgovarao na ovakva vaša pitanja.

SUDIJA MEJ: On postavlja pitanja, a vi svedočite pred Pretresnim većem, molim vas da to uvek imate na umu i da ne dozvolite da vas pitanja provociraju. Pokušajte samo da odgovorite na pitanja najbolje što možete. Mislim da ste ranije rekli da je atmosfera bila neprijatna, je l' to razlog zašto ste napustili posao?

SVEDOK VUKOVIĆ: Da. To je bilo na Plitvicama, a ne u Saborskome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej (May), ja se nadam da se ni jedno od ovih mojih pitanja ne može okvalifikovati kao provokativno. Samo pokušavam da utvrdim o čemu se radi.

SUDIJA MEJ: Da su bila provokativna, ja bih vas zaustavio. Možda se svedok, bez obzira na to, oseća isprovociranim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Gospodine Vukoviću, vi takođe u paragrafu 4 navodite kako su Srbi prestali da dolaze u Saborsko posle majskog referenduma 1990. godine. Je li to tačno?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Samo malo, gospodine Miloševiću. Gdje ste vi to pročitali?

SUDIJA KVON: Paragraf 4 u sredini.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sama rečenica glasi: "Primjetili smo da mnogi broj Srba iz drugih sela više ne dolazi u Saborsko nakon svibanjskog (jun) referenduma 1990. godine".

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Da, to je tačno. Ponekoji broj Srba, nisu svi Srbi. Ponekoji nisu dolazili, ponekoji broj Srba ne dolazi, da, tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li tačno da je pitanje na tom referendumu bilo pitanje nezavisne Hrvatske, je l' tako?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Taj referendum je bio organizovan od strane HDZ, je l' tako?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Mislim da. Tada je bio HDZ, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi se sećate, vi ste bili policajac i prema tome znali te osnovne elemente sistema. Da li je, takođe, tačno da je program HDZ u svojim ustavnim projektima predviđao Hrvatsku kao državu Hrvata, dok je Srbima oduzimao njihova konstitutivna prava?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, to nije tačno.

SUDIJA MEJ: Nećemo sada da ulazimo u političku debatu. To pitanje možete da postavite na drugom mestu, drugom prilikom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Mej. Pa da li je onda čudno što Srbi nisu želeli da dolaze više u Saborsko?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Pa Srbi su dolazili u Saborsko, gospodine Miloševiću. Nemojte stavljati sve Srbe u isti koš.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ih ne stavljam, ja govorim o ovome što vi tvrdite.

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ja tvrdim da ponekoji nisu dolazili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Vukoviću. Ja sam vam citirao vašu izjavu, ali ne želim da, da vas dalje o tome, da dalje na tome insistiram. U paragrafu 6 vaše izjave naveli ste kako su vas 1. aprila 1991. godine premestili iz ogulinskog SUP-a u Saborsko, je l' tako?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pretpostavljam da vas je to premestio MUP Hrvatske u kome ste bili zaposleni, je li tako?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A takođe tvrdite da su još neki policajci iz Plaškog istog tog meseca prešli u Saborsko, jeste tako izjavili?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A jesu i oni takođe bili Hrvati?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: U MUP-u Hrvatske radili su Hrvati i Srbi. Gospodine Miloševiću, u policijskoj ispostavi Plaški radili su Hrvati i Srbi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam za ove koji su prešli u Saborsko?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Da, to su bili Hrvati jer tamo nisu dobro došli. Tada su već počele, vi znate i sami, pobune.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, Hrvati iz Plaškog prebačeni su u Saborsko, policajci.

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: U Saborsko ili Ogulin, tamo su prebačeni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jesu to oni tražili samoinicijativno da budu prebačeni u neko takvo mesto ili je to bila odluka viših organa?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Od jednog djela Srba u Plaškom nisu bili poželjni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' to bilo na isti način kako ste vi konstatovali i zaključili da niste poželjni na Plitvicama?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ne. To je, to se održavao miting, protesti kreću, već se polagano počela stvarati Republika Srpska Krajina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi da li je bilo policajaca Srba u Saborskom?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Je, mi smo surađivali i u Saborskom i u Plaškome sa policajcima Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi šta je bilo sa Srbima policajcima koji nisu kao vi želeli da rade više sa policajcima Hrvatima?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Srbi policijaci su radili sa policajcima Hrvatima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas ne pitam za one koji su radili, nego vas pitam za one koji nisu, kao ni vi, želeli da rade sa policajcima Hrvatima. Da li je i njih MUP Hrvatske premestio u pretežno srpska mesta u Hrvatskoj ili su možda otpušteni sa posla?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Niko ih nije premestio? A da li vam je poznato da su Srbi iz Hrvatske, sledeći primer Hrvata, takođe održali referendum na kome su se izjasnili za ostanak u Jugoslaviji?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da su pre novog Ustava Srbi bili konstitutivni narod i kao takav imali pravo na referendum?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Pa, Srbi su normalno konstitutivni narod u Republici Hrvatskoj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, ali su, ali im je to pravo ukinuto novim Ustavom.

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Nije točno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A nije tačno. Dobro. A recite mi, molim vas, u paragrafu 7 svoje izjave navodite kako se u Saborskom do 4. avgusta 1991. godine nije ništa dogodilo, ali vi ste znali da ljudi stradaju u drugim selima u Hrvatskoj. Tako ste izjavili?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Između koga su bili ti sukobi?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Između pobunjenih Srba koji nisu htjeli priznati Republiku Hrvatsku, koji su htjeli osnivati Republiku Srpsku Krajinu i koji su je već zasnivali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Mislite samo između njih ili između njih i nekog drugog?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću ...

SUDIJA MEJ: Nećemo da vodimo debate o ovim političkim pitanjima, bar ne sa ovim svedokom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja sam pitao svedoka, gospodine Mej, s obzirom na njegovu izjavu iz paragrafa 7 da je znao da ljudi stradaju u drugim selima i da je to izjavio, pa sam pitao da kad govori o tome, ko je to bio u sukobu, u kakvim sukobima su ljudi stradali, da li nešto zna o tome jer je on to pomenuo u svojoj izjavi. Ali ...

SUDIJA MEJ: On je rekao da je čuo da se ljudi ubijaju. Idemo dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli za slučajeve ubijenih Srba?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. U istom ovom pasusu vi izjavljujete kako je u 6.00, 5. avgusta 1991. godine došlo do prvog minobacačkog napada na Saborsko, koji je trajao do 10.00, je l' tako?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Točno. Tada sam bio tu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A već u sledećoj rečenici navodite kako je pre tog napada u Saborsko iz Duge Rese došlo još 20 policajaca, kao neka vrsta pojačanja. Ja to tako razumem, je l' tako?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa recite mi je li prvo došlo do napada na Saborsko ili su prvo došli ti dodatni policajci, redarstvenici MUP?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, napad se je predviđao malo prije, mi smo samo čekali. Mi smo uvijek dobivali anonimne dojave putem telefona da se pričuvamo, jer smo ostali u okruženju, jer su nam ceste bile zatvorane.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se Saborsko nalazi na nekoj komunikaciji između Knina i Slunja i bitnih komunikacija u tom kraju?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Između Knina i Slunja nije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Između čega je?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Cesta se nalazi između Plaškog, Plitvica, Korenice. Slunj je na drugoj strani.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na drugoj strani, dobro.

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: To je ta cesta koja povezuje ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li Saborsko na toj glavnoj cesti, kako kažete?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Saborsko je na cesti između Plitvica i Plaškog.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' onda bio prekinut saobraćaj?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Recite mi, dakle, pošto sam vam postavio pitanje: jesu ovi policajci, pojačanja o kome govorite, da su došli pre tog napada na Saborsko?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, mi smo bili i prije provocirani nego šta su granate počele padati.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, da li iz toga treba da razumem da su oni došli pre tog napada?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Došli su prije napada, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, hvala vam lepo. I granatiranje 5. avgusta trajalo je čitavih četiri sata, jeste tako izjavili?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Da u jutarnjim satima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Međutim niko nije stradao niti je ijedna kuća oštećena, jeste tako izjavili?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, tada je na Saborsko palo 80 granata kalibra 82 milimetra iz minobacača.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali jeste li vi izjavili da ni jedna kuća nije oštećena tada?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Do 10.00 ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa šta su onda napadači, ti na Saborsko, gađali?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam, to njih pitajte, nisu znali, valjda. Nisu imali dobar orjentir, ali su zato imali navečer.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Maločas ste rekli da je palo 80 granata.

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li je u Saborskom tog 5. avgusta 1991. godine bilo sukoba, dakle, razmene vatre ili su Srbi jednostavno minobacačima granatirali mesto?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Bez ikakvog povoda su, jednostavno, bacačem granatirali mjesto, protiv čega su se bunili mještani Ličke Jesenice. Evo to sad imamo dokaza za to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vi, pošto su se bunili, kažete, građani Ličke Jesenice, ja vas pitam da li je bilo razmene vatre između vaših snaga i Srba koji su granatirali Saborsko?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ne, jedino su znali iz snajpera znali djelovati ponekada, kad su ljudi na poljima radili. To su znali iz prigušivača djelovati. To je bilo prije, a ovo je 5. 8. Bio je otvoren napad

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas za taj 5. avgust i pitam, da li je, kad je došlo do tog sukoba bilo razmene vatre sa obe strane?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Čime smo mi imali uzvratiti? Valjda sa puškom? Nismo imali minobacača.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači vi niste pucali.

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Čim?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa bili ste naoružani, tu je bilo čak i pojačanje došlo, kako smo ustanovili.

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, policajac nema minobacač, top, tenk. Policajac ima osobno naoružanje, pušku i pištolj. Nisu oni došli da ratuju gore, oni su došli gore da sačuvaju javni red i mir i stanje sigurnosti. A ko je znao da će tako ... Nadali smo se možda će proć, da će bit' otvoreni napad 5. 8.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, recite mi ...

SUDIJA MEJ: Prema tome, da li onda kratak odgovor glasi: "Iz sela nije uzvrćena vatra".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, jesu li Srbi tada osvojili Saborsko?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zašto nisu?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne znam zašto nisu išli da tuču dalekometno, da tuču sa dva-tri kilometra, iz daleka tuču, pješadijom nisu išli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li je tačno, gospodine Vukoviću, da je u neposrednoj blizini Saborskog, u Ličkoj Jesenici bilo veliko skladište municije i pogonskog goriva JNA? To pretpostavljam kao policajac biste morali znati.

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da su hrvatske oružane formacije nekoliko meseci pokušavale da osvoje ovo skladište i preuzmu te velike količine naoružanja i eksploziva i goriva?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: A s čim da one to preuzmu, gospodine Miloševiću?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam samo da li je tačno da su hrvatske oružane formacije nekoliko meseci pokušavale da osvoje ovo skladište? Je l' to tačno ili nije?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A da li je tačno da su jedinice JNA pokušavale upravo iz pravca Saborskog da priđu skladištu i vojnicima koji su u njemu bili i da na taj način deblokiraju to skladište, jer tu je bio mali broj vojnika, vrlo mali broj vojnika koji je čuvao to skladište. Praktično, samo grupa stražara, vojnika, koji su čuvali skladište.

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ko je blokirao skladište, to mi nije jasno?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa po podacima koje ja imam, gospodine Vukoviću, skladište su blokirale hrvatske snage, naoružane. I oni su išli u deblokadu tih vojnika i te male grupe. Ja vas pitam da li vi to znate da li je to tačno? Možete samo da mi odgovorite "da" ili "ne", ako smatrate da nije tačno i idemo dalje, pošto postoje podaci o tome.

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Pa, gospodine Miloševiću, to nema veze sa vezom, to što vi pričate.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, nije tačno. To je ...

SUDIJA MEJ: To je ono šta je rekao. Rekli ste da je JNA imala to skladište. Da li je JNA čuvala skladište?

SVEDOK VUKOVIĆ: Pa, mi zato i ne znamo. To je bilo pod ingerencijom, tada već, Republike Srpske Krajine. To nije bilo pod našom ingerencijom, mi nemamo pojma o tome. To su Martić i JNA zajedno držali, takozvane te organizirane skupine. Uopće nije bilo pod našim domenom, mi smo to ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li je tačno da se 23. septembra 1991. godine stotinak ljudi Saborskog i okoline vratilo u uniformama Zbora narodne garde, kako bi upravo sprečilo pokušaje JNA da deblokiraju to skladište?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ma, gospodine Miloševiću, ja ne znam o čemu vi pričate?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Vukoviću, ja razumem da ...

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Vaše pitanje nema veze s vezom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Ja sam vas pitao da li je tačno da se stotinak vratilo ... Evo, pogledajte, pošto nema veze s vezom vi u paragrafu 9 kažete: "Dana 23. rujna (septembar), skupina od stotinjak muškaraca, rodom iz Saborskog, vratilo se u selo pomoći njegovoj odbrani. Ti su ljudi bili u uniformama pričuvnog sastava policije. Kasnije je ta grupa proglašena Samostalnom satnijom Saborskog. Ta je pomoć bila dobrodošla jer su policajci bili već na izmaku snage, podeljeni u grupe" i tako dalje. Dakle, da li je tačno da je ta jedinica kasnije, ta koja je došla i o čemu ja, kako vi kažete, ne znam šta govorim, ja citiram vašu izjavu da je ta jedinica kasnije proglašena Samostalnom satnijom Saborskog? To piše u vašoj izjavi.

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, od 5.8. do 23. 9. ovi policajci, što vi pričate, iz Duge Rese, oni su odmah napustili, isti dan jer ne može se boriti David i Golijat, ne može se boriti. A mi smo ostali sami. Svaki dan je u Saborskoga padale, iz dana u dan, 100-200 granata, do 23. 9. i mi smo tražili pomoć. Mi smo ostali sami, samo su tukli od 120, od 82 milimetra dok ja znam, a kasnije je bilo bože oslobodi. U tome je problem, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, ali niste mi objasnili, pošto kažete da su samo došli i otišli, vi kažete, "kasnije je ta grupa proglašena Samostalnom satnijom Saborskog".

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači kasnije, kasnije proglašena Samostalnom satnijom Saborskog.

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ta je grupa došla u sastavu pričuvne policije, odred pričuvne policije Zagreba. To su mještani koji su došli braniti

mjesto Saborsko, jer na, tolko dugo, tolke granate iz dana u dan, iz noći u noć padat. U tome je problem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja samo pokušavam, gospodine Vukoviću, da utvrdim činjenice, na osnovu onoga što ste vi napisali u vašoj izjavi.

SUDIJA MEJ: Imate izjavu, idemo dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Vukoviću, da li je tačno da se u redovima hrvatskih snaga borio jedan broj stranih plaćenika u pokušaju da se osvoji to skladište u Ličkoj Jesenici?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ja stvarno ne znam o čemu vi pričate.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine ...

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ko je ugrozio te rezerve JNA, ko je to, to su JNA i Martićevci bili zajedno. JNA je prolazila sve do 5. 8. kroz Saborsko kao tampon zona. A šta je tampon zona? Kasnije smo i sad se zna što su radili, surađivali. Nema nikakve razlike između, takozvanih, martićevaca i JNA. Da nije bilo JNA ne bi ni bilo granatiranja Saborskoga. Od kuda ... Šta je ... Valjda martićevci preko noći napravili mine i granate i tenkove i oklopnjake?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko sam ja razumeo, skladište u Ličkoj Jesenici je bilo veliko skladište JNA, a ne nikakve Martićeve policije, kako je vi nazivate.

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Svedok daje svoje odgovore. Nema potrebe da se s njim o tome raspravljate. Idemo dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Vukoviću, u paragrafu 10 tvrdite kako ste 29. septembra 1991. godine vi i još dvojica vaših kolega uhapšeni od strane pripadnika, upravo tih, koje vi zovete, Martićeva policija, je li tako?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Točno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A to je, u stvari, policija Krajine, je l' tako?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Nije policija, nego milicija. Policija je bila dok se nije osnovala, takozvana, Republika Srpska Krajina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, policija je bila i u Hrvatskoj, policija je bila i u Republici Srpskoj Krajini. To nije nikakva Martićeva lična policija, koliko ja razumem, već policija Republike Srpske Krajine. Je l' tako gospodine Vukoviću?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Vidio sam ih, imao sam priliku viditi ih, kad sam bio uhapšen.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, gospodine Vukoviću, recite mi zašto ste uhapšeni, zbog čega ste uhapšeni?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: To bi ja vas mogao pitati zašto sam uhapšen, pa ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A jeste li u vreme kada ste uhapšeni bili u uniformi, vi i ostali koji ste uhapšeni i kažete da vi i još dvojica vaših kolega, tako, tako to pominjete. Jeste li bili u uniformama ili u civilnim odelima?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Bili smo u uniformi hrvatske policije. Imali smo ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta ste imali od naoružanja?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Imali smo kratko i dugo naoružanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači bili ste naoružani i u uniformama, je l' tako? Dobro. I šta ste sve imali u svom automobilu, s obzirom da niste vozili službeni automobil?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Službeni automobil mi u to vrijeme nismo ni mogli voziti, zašto? Iz razloga jer su policajci u službenom automobilu bili meta napada. Bili smo označeni, tako da smo mi izbjegavali službena vozila. To sam išao po gorivo, al' smo mi službenim vozilima totalno izbjegavali, jer na nas je se pucalo sa svih strana. Samo kad vide policijsko vozilo, jer mi smo bili u okruženju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ko je od vas poginuo u tom pucanju sa svih strana?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: A ko nije?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa navedite jednoga koji je poginuo da ste vi videli da je poginuo u tom pucanju sa svih strana na vas?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ma nije na mene pucano da je, da sam ja, nisam pružao otpor kad sam ja bio, kad su me zarobili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, jeste li u automobilu, osim što kažete da ste imali kratko naoružanje, dugo naoružanje, imali i neki eksploziv?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: O čemu vi pričate, gospodine Miloševiću ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pitam vas, sasvim vas, sasvim vas pitam kratko i jasno, ništa drugo.

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Samo osobno naoružanje smo imali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Automatske puške i pištolje, je l' tako?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Automatska puška i pištolj, to je sve, jer smo išli prema vojnom, to se ide prema vojnom poligonu. Mi smo bili u okruženju. To je poligon JNA, odmah je bio do nas. Tobolić.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E pa, dobro, pitam vas da li je vas bilo kad uhapsio neko iz JNA?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Pa JNA, Martićevci, to je isto. Među ovim što su mene uhapsili bila je i odora JNA. Sad je l' on JNA il' Martićevac, to je za me isto.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro što je za vas isto. Vas je uhapsila, dakle, policija Krajine, a ne JNA, je l' tako?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Bila je i odora JNA, jedan od njih sedam, šest, koliko ih je bilo. Sad je l' on JNA, je l' on Martićevac, to ja ne znam, to sam vidio u Plaškome da je to sve isto kad sam doš'o k njima, kad su me hapsili. Tu nema razlike, zajedno leže, zajedno piju, zajedno šetaju. To smo mi znali da je to, poznam ljude iz Plaškoga, po viđenju, jedan ima odoru JNA, jedan ima šarenu, sad koja je to razlika. Ja te razlike ne vidim. I jedan i druga su šarene. "Ja sam martićevac, ovaj drugi JNA". Šta to znači? Razjasnite mi vi to? Zajedno su.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja sam shvatio iz vaše izjave da vas je uhapsila policija Krajine.

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Oni su se tako predstavili. A bila je i odora JNA tu. Djelatnik imao je odoru JNA.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, uniformu JNA su imali praktično svi teritorijalci, ne samo u Hrvatskoj, nego širom Jugoslavije. Je l' tako gospodine Vukoviću?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam za to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi u paragrafu 11 navodite da ste, kada ste razmenjeni za vojnike JNA i oficire, saznali da je 10 vaših kolega, redarstvenika, poginulo u Saborskom, je l' tako?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: To sam saznao nakon zarobljavanja, nakon puštanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi da li su poginuli u sukobima sa pripadnicima JNA koje su držali u blokadi ili su poginuli u sukobima sa policijom Krajine i ... U sukobu s kim su oni poginuli?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, ja ne znam s kim su oni poginuli, tada ja nisam bio tu, ja sam bio zarobljen. A ko je tuk'o Saborsko, avioni, raketni bacači, JNA, Martićevci, ko je tuk'o? Zato uvijek ponavljam, isti je ... JNA i Martićevci, to je isti ... Pa ko je naoružavao Srbe po Plaškom, pa sada kažu, pa ljudi otvoreno pričaju o tome. O čemu vi pričate? Pa sada, vreme vas demantira. Da nije bilo JNA ne bi bilo ni Republike Srpske Krajine. Pa ljudi o tome otvoreno pričaju ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro, gospodine Vukoviću ...

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: ... što sad na samom terenu ... Vas življenje ljudi na terenu demantira.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ne znam šta ja tvrdim, ja vas samo pitam, ja vas samo pitam, postavljam vam pitanja ...

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Pitate nelogična pitanja. Evo današnje vrijeme vas demantira. Evo, ljudi se vratili, Srbi su tu, prevareni su, evo sami priznaju, što bi rekao ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ...vidim, vidim. Ja vas pitam isključivo na bazi vaše izjave, jer ...

SUDIJA MEJ: Ne, mislim da smo čuli dosta argumenata u vezi s tim. Ako imate još nešto šta želite da pitate u vezi sa izjavom, a posebno u vezi sa zadnjim paragrafom o ekshumacijama, postavite to pitanje. Ukoliko osporavate neku od tih tvrdnji, morate o tome da postavljate pitanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Razumem to, gospodine Mej, ja to upravo i činim. I moja pitanja ne prouzrokuju nervozu svedoka, već, očigledno, nešto drugo. Recite mi, molim vas, vidim u paragrafu 12 vaše izjave da ste vi aktivno učestvovali u operaciji "Oluja", je l' tako

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Aktivno? Pa nismo aktivno, mi smo policijske snage. Mi smo drugo koji smo ... Nismo mi. Prve su hrvatska vojska, prve snage koje su išle. Policija je ta koja čuva javni red i mir i stanje sigurnosti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Posle toga ste se vratili u Saborsko, gde je vaš zadatak, kako vi to navodite, bio da ne dopustite osvetničke akcije. Je l' tako?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Tako je. I to smo ... Osvjetničkih akcija nije bilo, nakon zla, nakon tragedije, nije se desila tragedija. To je pohvalno i to i zato se na tom terenu i živi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi koliko je Srba od tih 15 ostalo u Saborskom?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Srbi su ostali u Saborskome, ti i sada Srbi gore žive. Vratili su se ponovo. Srbi su ostali u Saborskome od 1991. godine, samo su otišli u Ličku Jesenicu jer bez nas, bez Hrvata nisu htjeli živiti, te tri kuće.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, recite mi kad govorite o tome da ste išli da ne dopustite osvetničke akcije, da li vi tu imate u vidu samo stanje u Saborskom gde tada nije bilo Srba ili napade na kolone srpskih izbeglica u vreme egzodusa ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, svedok može da svedoči samo o onome što je sam video i to je rekao. Da li vi iznosite tvrdnju da je on napao kolonu

izbeglica? Ako je to vaša tvrdnja morate tako i da kažete. Ako nije, onda on ne može da odgovara na pitanja u vezi s tim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, evo pitaću gospodina Vukovića: da li ste učestvovali u napadima na kolone srpskih izbeglica za vreme tog egzodusa iz Krajine?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ne. A u biti tih napada nije ni bilo, ja ne znam gdje su bili? Na ovima područjima gdje sam ja, gdje obitavali i gdje smo radili tih napada nije bilo. A za druge napade ne znam, pa ne mogu ja pričati ono što ne znam, što me vi pitate.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Vukoviću, vi u posljednjem pasusu govorite o ekshumacijama koje su izvršene na lokaciji Saborskog, je l' tako?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi koliko je ukupno tela pronađeno i kasnije ekshumirano?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: 18. 10. započela je, 1995. godine započela je ekshumacija. Tada je pronađeno 35 tjela u par dana ekshumiranja. Nije u 35, 20 i nešto, ovo sve je bilo pojedinačno, nisu svi bili ... Jedni su bili u masovnoj grobnici, jedni su bili izgoreni u kućama, jedni su bili ispred kuća, sve zavisi kako se to, ko koga, kako su to zakapali, mrtva tjela poginulih ljudi iz 1991. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi tvrdite da ste u kućama pronašli skelete desetoro ljudi.

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Otprilike tako nešto, u izgorenim kućama, točno. U zaseoku Biljevina i šta ja znam, gore u Saborskom dalje. To su bili ostaci ljudskih tjela.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je bilo, otprilike, četiri godine posle događaja o kojima ste svedočili?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vi bilo šta znate o okolnostima pod kojima su stradali ti ljudi? Jesu oni zatečeni u kućama, jesu poginuli od tih

granata koje su padale u borbama koje su se vodile tada oko Saborskog? Da li išta znate o okolnostima pod kojim su ti ljudi stradali?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam to što nisam vidio. Tada sam ja bio zarobljen, još uvijek. A kako su ljudi stradali, vidi se. Ljudi su ubijeni u kućama i zapaljeni. To se vidi u ognjištima u svojim kućama da su bili zapaljeni. A kako, na koji način, ja ne znam kako su ljudi stradali. A u biti ima 100 svjedoka kako su ljudi stradali, ali ja to ne znam. Stradali su od JNA i Martićevaca, od zrakoplova, raketnih bacača, tenkova, kasnije palež, nemoćno, staro, bolesno. Ja ne znam kako su ... To sad ima ... To su moja saznanja, to su moja saznanja...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas i pitam za vaša saznanja, vi dakle ne znate kako su ti ljudi stradali ...

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Imao sam ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi nabrajate sve moguće varijante, tenkovi, avioni, bacači, artiljerijska vatra, napadi i tako dalje ...

SUDIJA MEJ: Ne, svjedok je rekao da ne zna, prema tome nema smisla da se o tome dalje govori.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, da li vi uopšte imate odgovor na pitanje ko je pobio te ljude, čija ste tela pronašli u Saborskom?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, svjedoka ima na stotine kako su ljudi stradali. O tome ja neću da pričam jer nisam bio tu, a saznanja koja se kasnije pričaju, evo sada sam ta ... Što sam reko. To su moja saznanja. Pa nemojte me pitat' gdje ja nisam prisustvovao. To su sva moja saznanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dakle, gospodine Vukoviću, vi lično niste videli ni jedno stradanje, ni jednog od tih ljudi, već su to vaša saznanja ...

SUDIJA MEJ: On nikada nije rekao da je lično video kako nekoga ubijaju. On je naglasio da ne zna na koji način su ti ljudi izgubili život i da je samo čuo o tome. Nema smisla da se o tome dalje raspravlja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ako znači da nema smisla, gospodine Mej, neću dalje postavljati pitanja o tome. Hvala lepo.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Zahvaljujem, časne sudije. Ja bih molio časne sudije da obrate pažnju na paragraf 7, zadnjih nekoliko rečenica, jer bih zamolio gospodina svedoka da vam neke stvari oko tih nekoliko rečenica objasni. Vi ste u svojoj izjavi kazali da je napad na Saborsko bio 5. avgusta 1991. godine, je li tako?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ali ste ovde, na kraju tog drugog pasusa vaše izjave na BHS rekli ovako: "Navečer, 5. kolovoza (avgust), policajci iz Duge Rese otišli su iz Saborskog, a zajedno s njima starci, žene i djeca". Je li tačno da su uveče napustili selo starci, žene i deca?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Da, je tačno, ali nisu svi.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ovde niste rekli da nisu svi, no dobro, dobro. Onda ste kazali: "Nakon toga je selo granatirano, počelo bi ujutro pa ponovo navečer", je li tako? I to mnogo dana, svakog dana, gotovo.

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I na kraju ste kazali: "Oštećeno je još kuća, ali do tad nije bilo poginulih ni ranjenih", je li tako?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Je li tačno da ste posle tih granatiranja svakodnevnih, u kojim nije bilo žrtava, kako ste kazali, 29. septembra 1991. godine bili uhapšeni?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I vi više ništa ne znate šta se događalo u Saborskom?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam šta se dalje događalo u Saborskom, samo je nastupila velika materijalna šteta ... Crkva, to se vidi da je srušeno, a ovo se sve dešavalo kasnije.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam za ono vreme dok ste vi bili tamo do 29. septembra. Vi ne znate apsolutno da je bilo ko u selu poginuo od granatiranja?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ne, za to ne znam.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Hvala.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC VAJTING

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Samo nekoliko pitanja, časni Sude. Gospodine Vukoviću, postavljena su vam pitanja o oružju i skladištu municije JNA. Recite nam, molim vas prvo, gde se to skladište nalazilo?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: To se skladište nalazi na željezničkoj postaji "Lička Jesenica".

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Da li je u to vreme to bilo srpsko područje?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Tako je. To je bilo područje pod, u to vrijeme, koje se ... Pod vlašću takozvane Republike Srpske Krajine.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Da razjasnimo jednu stvar: 1991. godine dok ste vi bili u Saborskom, da li su Hrvati napali to skladište?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisu imali ni sa čim da napadnu.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Da li su hrvatske snage blokirale to skladište tako da Srbi nisu imali pristupa skladištu?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: To uopće nije tačno.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Znači skladište nije bilo blokirano?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Postavljeno vam je nekoliko pitanja o nekim političkim događajima koji su se odigrali u Hrvatskoj. Jeste li se vi bavili tim događajima? Jeste li bili zainteresovani za njih u to vreme?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: O događajima nisam. Bio sam kao samo informiran. Da sam bio tako zainteresiran, nisam.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Postavljena su vam pitanja o napadu na Saborsko 5. avgusta 1991. godine. Recite nam da li su srpske snage pre tog napada postavile bilo kakve zahteve ili ultimatumе?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisu postavljali nikakve zahtjeve ni ultimatumе, jedino što su zatvorile cestu u Plaškome i Lička Jesenica-Plaški.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Do vremena kad ste uhapšeni 29. rujna 1991. da li vam je poznato da li su do tog vremena upućeni bilo kakvi zahtjevi ili ultimatumи?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Nisu upućeni zahtjevi ni ultimatumи, oni su se zatvarali i stvarali Republiku Srpsku Krajinu, nisu htjeli komunicirati, što bi nekoji ljudi i komunicirali, oni nisu htjeli.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Gospodine, koliko je ljudi, otprilike, branilo Saborsko 5. avgusta 1991. godine?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Oko 50-60, ja ne znam ... Sve skupa oko 50 policajaca je tu bilo. Oko 50 policajaca 5. kolovoza iz Duge Rese i mi što smo bili u Saborskome. 50-60 policajaca, ja ne znam točno.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: A onda, 6. avgusta, ste rekli da su policajci iz Duge Rese otišli?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Koje, u večernjim satima.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Kada je došlo onih stotinu ljudi 23. septembra 1991. godine, da li su ti ljudi formirali jednu efikasnu odbranu za Saborsko?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ne, smatram da nisu jer nije se moglo odbraniti sili. Jer to i ... Obrana se njihova vidi 12. 11. 1991. godine, kada je Saborsko okupirano.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Gospodine Vukoviću, možete li da kažete Sudu šta ste radili u trenutku kad ste bili uhapšeni, 29. septembra?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ne razumijem pitanje? Momentalno što sam radio ili kasnije, za vrijeme zarobljavanja što sam radio?

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Pokušaću da budem jasniji. Rekli ste da ste se vozili u automobilu sa još dvojicom ljudi. Gde ste išli i odakle?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Išli smo na benzinsku postaju po gorivo sa mojim osobnim vozilom, ja i još moje dvoje kolege kroz šumski predjel.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Jeste li putovali iz Rakovice u Saborsko?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Rakovica-Saborsko, putovali smo šumskom cestom.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Da li ste prilikom hapšenja pružali neki otpor?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Gospodine Vukoviću, da li su se Srbi vratili u vaš kraj?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Većinom da.

TUŽILAC VAJTING – PITANJE: Kako se slažete sa tim Srbima?

SVEDOK VUKOVIĆ – ODGOVOR: Nakon svega zla koje se desilo, zadovoljni smo. Jako dobro. Komunicira se, priča se, ispija se kava i živi se.

TUŽILAC VAJTING: Nemam više pitanja, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Gospodine Vukoviću, ovim je vaše svedočenje završeno. Hvala vam što ste došli na Međunarodni sud da svedočite. Sada možete da idete.

SUDIJA KVON: Ako pre toga mogu da kažem nešto svedoku. Nisam siguran da ovo ima nekog značaja, ali, gospodine Vukoviću, vi ste dvestoti svedok ot kako je počelo ovo suđenje.

SUDIJA MEJ: Gospođo Uerc-Reclaf (Uertz-Retzlaff)?

TUŽILAC UERC-RECLAF: Časni Sude, dok izvode ovog i uvode sledećeg svedoka, htela bih da ponudim u dokazni materijal još četiri kompletne izjave po Pravilu 92bis. Mi smo pripremili dosijee.

SUDIJA MEJ: Sekretarijat (Registry) mora da se pobrine za sledećeg zaštićenog svedoka. Sačekajte trenutak, dok se to obavi.

TUŽILAC UERC-RECLAF: Ima još jedno drugo administrativno pitanje koje moram da rešim. Tiče se svedočenja svedoka B-130 koji je predviđen za sledeću nedelju i sad bih htela da kažem da je naša procena vremena, potrebnog za glavno ispitivanje ovog svedoka smanjena na pola sata. Glavno ispitivanje će trajati samo pola sata i mi smo spremili rezime pitanja koje ćemo da pokrijemo sa ovim svedokom, tako da svi budu unapred obavешteni.

SUDIJA MEJ: U redu. Ko je sledeći svedok?

TUŽILAC UERC-RECLAF: Ovo šta sam rekla se tiče svedoka za sledeću nedelju.

SUDIJA MEJ: Znam. Ko je sledeći svedok?

TUŽILAC UERC-RECLAF: 1230.

SUDIJA MEJ: 1230. Sad imamo njegov dosije.

SUDIJA KVON: Da li se svedok B-130 pominje na ovoj listi koju smo dobili?

TUŽILAC UERC-RECLAF: Čini mi se da.

SUDIJA KVON: Ja ga ne vidim na ovom spisku.

SUDIJA MEJ: Proverite to pošto mi nememo tog svedoka na našem spisku. Imamo 150, ali nemamo 130. Možda biste to mogli da proverite.

TUŽILAC UERC-RECLAF: Upravo sam dobila belešku kojom je to najavljeno. Gospođa Diklić (Diklich) će to da proveri.

SUDIJA MEJ: Ili je to svedok 150 ili je to neka greška. Ako je svedok spreman, sad ćemo da ga saslušamo, a sa svedocima po Pravilu 92bis ćemo da se bavimo posle ovog svedoka.

